

đồn đốc trong việc bảo vệ các ụ C-47 cũng như đáp ứng nhu cầu hành quân cấp bách.

Nếu ngày đó TĐ267 của VC vượt qua được tuyến phòng thủ B, thì chỉ còn 50m nữa là tới các ụ C-47 và khu kỹ thuật, chắc chắn Thiếu tá Nguyễn Dương và anh em binh sĩ kỹ thuật sẽ bị chúng tiêu diệt.

Sau đó, Đại tá Lưu Kim Cương đã đề nghị thăng cấp Trung tá đặc cách mặt trận cho Thiếu tá Nguyễn Dương. Nhưng rồi trong số những vị Thiếu tá tiến ra trước mặt Thiếu tướng Tư lệnh KQ Trần Văn Minh để được gán cấp bậc Trung tá nhờ công trạng trong Tết Mậu Thân đã không hề có Thiếu tá Nguyễn Dương mà có vài sĩ quan khác không thuộc KĐ33CT, cũng không có công trạng, nhưng lại được thăng cấp (*xem chú thích*).

Chuyện xảy ra đã 35 năm, Đại tá Phùng Văn Chiêu không bao giờ muốn nhắc lại, nhưng vì có lời yêu cầu của Ban Thực Hiện Quân Sử Không Quân, cũng là Ban Biên Tập đặc san Lý Tưởng - Úc Châu, ông mới kể lại đầy đủ - chuyện vui cũng như chuyện buồn.

Dĩ nhiên, sau 35 năm, ký ức của một người đã ở vào tuổi 'cổ lai hi' có thể không được đầy đủ và chính xác 100%. Vì thế, người viết xin chuyển đạt lời tâm tình của Đại tá: *nếu có những thiếu sót, hoặc vô tình làm buồn lòng một vài cá nhân trong quân chúng, ông chân thành cầu mong một sự thông cảm, và miễn chấp.*

• **Thiên Ân**
Melbourne, Australia, tháng 5/2003

CHÚ THÍCH:

Thiếu tá Nguyễn Dương được nhắc tới trong bài này là một trong những nhân tài của KQVN. Năm 1973, ông tốt nghiệp Tiến sĩ Hàng Không tại Hoa Kỳ, trở về làm Tham mưu trưởng tại Bộ Chỉ Huy Kỹ Thuật & Tiếp Vận Không Quân (Biên Hòa), rồi được biệt phái sang Nha Kế Hoạch Bộ Kinh Tế VNCH để phụ trách chương trình của Liên Hiệp Quốc tại Bangkok, sử dụng vệ tinh không gian ERST để kiểm tra tài nguyên thiên nhiên tại đồng bằng sông Cửu Long. Cấp bậc sau cùng của ông là Đại tá.

Sau năm 1975 ông sang Pháp làm việc tại Trung Tâm Nghiên Cứu Không Gian Pháp ở Toulouse trước khi sang Hoa Kỳ dạy học tại Đại học Colorado và giữ chức vụ Nghiên Cứu Trưởng của một số dự án về không gian và phi cơ không người lái (drone).

Người đăng:
Hồ Danh Lịch

Tình hình trong phi trường Đà Nẵng càng lúc càng tồi tệ, từ vùng núi phía tây, quân cộng sản Bắc Việt đã nã pháo 130 ly vào phi đạo khiến các chuyến bay vận tải chuyển người về Nam phải ngưng lại. Hành khách chen lấn đổ xô lên những chuyến bay C-130 đến nỗi trường phi cơ phải ra lệnh vừa đóng nắp bửng vừa di chuyển ra phi đạo. Có những người bị kẹt trong buồng bánh phi cơ về tới Sài Gòn mới biết.

Trong tình thế đó, phi công chính của chiếc trực thăng vận tải Chinook CH-47A đã quyết định cất cánh rời phi trường Đà Nẵng với hơn 60 hành khách gồm hầu hết là thân nhân gia đình quân nhân tạm lánh nạn qua phi trường Non Nước bên vịnh Tiên Sa sát biển, còn ổn định dưới sự trấn đóng của quân phòng ngự TQLC. Phi hành đoàn gồm phi công chính Đại úy Phạm-Văn-Kiến, phi công phụ Trung úy Nguyễn-Đình-Hương, hoa tiêu Đại úy Nguyễn-Anh-Dũng và hai xạ thủ đại liên. Tờ mờ sáng ngày 29 tháng 3 năm 1975, Bộ Tư Lệnh Hành Quân của Sư Đoàn TQLC bắt đầu xuống tàu Hải quân HQ 402 vừa ủi dọn bãi đón quân tại Non Nước.

Tình thế lại dao động khi Thiết Giáp nghe tin TQLC rút quân đã ùn ùn từ trong Đà Nẵng chạy ra hướng biển. Lo sợ quân lính TQLC đồn trú cưỡng bức chiếc trực thăng vận tải vốn đã đầy người. Đại úy Kiến quyết định rời Non Nước, dự tính bay về phi trường Phù Cát. Thời tiết xấu với mây mù xuống thấp và gió lớn. Với trọng tải quá mức, phi cơ không thể nhấc lên cao khỏi tầng mây thấp, không định rõ tầm quan sát, phi công phải nhờ người hạ sĩ quan xạ thủ ra dấu bên trái là biển và bên phải là cát để tiếp tục bay dọc theo bờ biển về Nam.

Sau hơn một giờ bay, khi nhìn xuống chỉ thấy ruộng muối mênh mông, sợ lạc hướng Đại úy Kiến đã kéo lệch con tàu về hướng đất liền và bắt buộc phải bay rà thấp cách mặt đất chỉ vài trăm bộ Anh, khi bay ngang